

[Christensen (Høng).]

mig til de principielle Betæneligheder, Mindretallet har ved de omtalte Paragraffer.

Jeg skal da først henvise til Mindretallets Bemærkninger i Betænkningen. Vi finder det uretfærdigt mod den Kreditor, der paa fuldt lovlig Vis har udlaant sin Kapital til Gavn for Skyldneren saavel som for sig selv og derfor har faaet ikke blot Skyldnerens Løfte om Forrentning og Tilbagebetaling, men en Sikkerhedsret i Skyldnerens Ejendom, en Sikkerhedsret, som er omgærdet med Samfundets største Beskyttelsesmidler, nu at tage denne Sikkerhedsret fra ham mod hans Villie. Er dette ikke lige ved at være et Brud paa Grundloven for alle Overenskomster i dansk Ret: at man er pligtig at holde alt, hvad man har lovet, saaledes som Kontrakten er indgaaet? Er det rigtigt, at den Skyldner, der vanrøgt og forringer sin Ejendom, saa Pantet taber i Værdi, skal kunne høste den Fordel derved paa den flittiges og dygtiges Bekostning, at han skal kunne vinde sig fri for større eller mindre Dele af sine Pantebyrder? Gives der ikke her en Præmie for noget, som er alt andet end præmie-værdigt?

Og hvorledes gaar det med selve Realkreditte? Der er vel ingen, der er i Tvivl om dens Værdi, ikke mindst for Landbruget, og det gælder ikke alene Kreditforeningsgæld, der falder udenfor Lovforslagets Rammer, men lige saa fuldt al Landbrugets Gæld til Sparekasser, Banker, Stiftelser, Livsforsikringsselskaber og helt private Kreditorer. Jeg anser det for aldeles utvivlsomt, at Realkreditte vil blive svækket i højeste Grad ved Vedtagelsen af Ændringsforslagets §§ 2 og 3. Det kan være vanskeligt nok i Forvejen at faa Folk til at anbringe Penge i sekundære Prioriter i Landejendomme; hvis dette Forslag vedtages, vil det blive mange Gange vanskeligere, og hvem vil det ramme uden netop dem, der skulde have Gavn af denne Lov, Landbrugere med de store Prioriteter? Man vil maaske hjælpe nogle faa i Øjeblikket, men man vil skade Tusinder af ubemidlede laansøgende Landmænd i Fremtiden, og derfor bør disse Bestemmelser ikke vedtages.

At disse Betragtninger ikke er Udslag af en ensidig Indstilling hos mig, behøver man ikke at gaa langt for at faa at vide. Jeg skal i saa Henseende blot henvise til Forslagets Bilag 1, 2, 3 og 5, hvori Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet og Provinshandelskammeret gør

ganske lignende Synspunkter gældende i ikke mindre stærke Udtryk, hvorhos Grosserer-Societetets Komité kommer ind paa en Sammenligning mellem dette Lovforslag og det fremlagte Akkordlovforslag Nr. 6, der nu er vedtaget her i Tinget. Og jeg synes, det er med en vis Ret, man henviser til det, eftersom man er i Færd med dèr at indføre noget, som ligefrem synes at være i Strid med det, man her vil fremme.

For en Fuldstændigheds Skyld skal jeg tilføje, at § 2 under Udvalgsbehandlingen har faaet en mildnende Tilføjelse ved Bestemmelsen om, at den Panthaver, der erklærer at frafalde sin personlige Fordring paa Skyldneren, bevarer sin Panteret uanfægtet, ligesom ogsaa Indskrænkningen af Bestemmelsen til kun at gælde for Landejendomme og Tidsbegrænsningen af Lovens Gyldighed maa siges at være mildnende Omstændigheder. Men disse Forbedringer er dog ikke nær tilstrækkelige overfor de alvorlige Indvendinger, som jeg her har gjort gældende. Jeg kan heller ikke erkende, at det, som det hedder i Flertallets Betænkning, er nødvendigt at gaa til saadanne Foranstaltninger som her foreslaaet for at fremme Akkordordningen. Efter min Mening fremmes denne bedst ved en udviklet og praktisk Akkordordning. Men den Akkordlov, der vedtoges her i Rigsdagen i Foraaret, var for stiv og begrænset; den, der nu ligger i Landstinget, er dog paa visse Punkter bedre, men heller ikke tilstrækkelig bøjelig, og Dividendens Størrelse efter Loven er efter min Mening ogsaa for meget begrænset. Hvis der kunde opnaas en yderligere Forbedring af denne Lov paa dens senere Gang gennem Rigsdagen, tror jeg, det vilde være den allerbedste Maade at faa Panthaverne i Tale paa.

I Henhold til det, jeg her har anført, skal jeg tilraade at stemme for Ændringsforslagets § 1, som i Virkeligheden er det samme som det Forslag, der under Lovforslag Nr. 17 er blevet stillet af mit Parti. Det kan vi altsaa tiltræde, ogsaa i den Formulering, som det nu har faaet. Ligeledes vil jeg tilraade at stemme for de af os stillede Underændringsforslag Nr. 1 og 2.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) har allerede gjort opmærksom paa, at det Ændringsforslag, der her foreligger, er en Sammenarbejdning af de to Lovforslag, Nr. 8 og Nr. 17. Det ærede Medlem har i